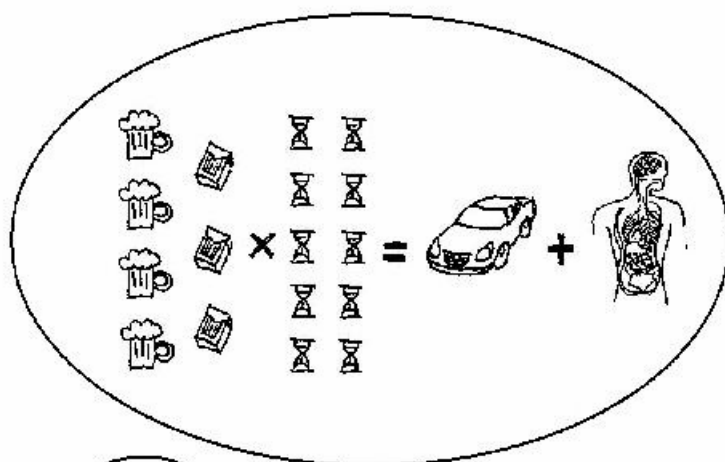

VELIKONOČNÍ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY

Půst a dieta

Žijeme v době, kterou mnohdy mnozí v různých souvislostech nazývají „konzumní“. A někdo se možná zeptá, jaký to má význam si v postní době něco odříkat. Lidé i v konzumní době drží různé vychvalované diety. Půst ale není prostá dieta, i když může mít také podobu střídmosti v jídle a má také blahodárný vliv na tělo. Půst má totiž pohnutky i výsledky nejen na rovině tělesné, ale i na rovině duchovní a společenské.

Půst patří spolu s modlitbou a almužnou ke třem tradičním skutkům zbožnosti. Ježíš připomíná, že určité druhy zlých duchů lze vyhnat jen modlitbou a postem (Mk 9,29). Tak můžeme pochopit, že půst je pro člověka cestou, která jej odpoutává od zlého, od sobectví, které je v nás zakořeněno, a přibližuje jej Bohu. Ten, kdo se postí, je na cestě k vnitřní svobodě. Lidé žijí v nejrůznějších závislostech na věcech tohoto světa. Může to být jídlo, pití, cigarety, drogy, sex, televize, časopisy, počítač, práce, nákupy atd. Žádná z těchto věcí není sama o sobě špatná, ale každá se může stát člověku léčkou, když ji začne užívat nemírně. Člověk na sobě začínající závislost pozná třeba podle toho, že cítí jakési vnitřní nutkání k nějaké věci nebo činnosti, které časem zesiluje a stane se nakonec jakousi pijavicí, která míní obsadit většinu života samozřejmě na úkor všeho ostatního. Půst vede člověka k sebeovládání, posiluje vládu rozumu a vůle nad životem a je obranným prostředkem proti jakékoli závislosti. Pomáhá mu rovnoměrně a harmonicky rozvíjet všechny dimenze pozemského života a zachovat si vnitřní svobodu od všeho.

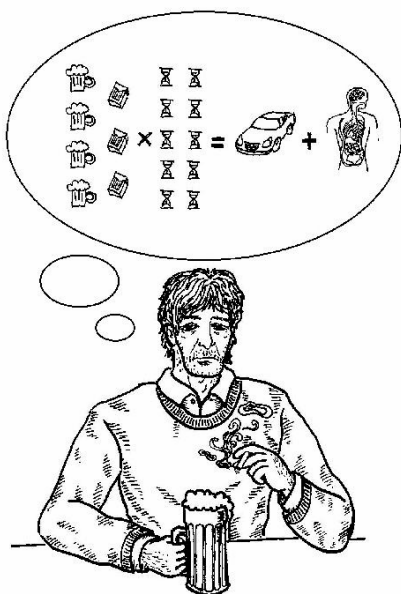
Půst se liší od prosté diety v tom, že je konán v rámci vztahu člověka k Bohu. Díky modlitbě spojené s postem člověk otevírá Bohu člověk brány svého srdce, Bůh přichází a působení takového člověka ve světě má i nadpřirozený dopad. Modlitba spojená s postem je naléhavější a člověk tak ukazuje Bohu, že po vyslyšení opravdu touží. Je-li naší touhou vyjádřenou v modlitbě nějaké dobro druhého člověka (např. uzdravení z nemoci), stává se modlitba i půst s ní spojený projevem křesťanské lásky k bližnímu.

Půst má nakonec ještě jeden dopad směrem k bližním. Už od prvních křesťanských dob duchovní otcové vybízejí k tomu, aby to, co člověk odříkáním ušetří, daroval potřebným: „Člověče, když se postíš, věz, že jestliže se postíš své milosrdenství, trpí újmou celé tvé pole.“ Podobně zní heslo každoroční akce s názvem „Postní almužna“ – „Kdo se modlí, ať se postí, kdo se postí, ať je milosrdný.“

V rodinách máme postní schránky, kam se shromažďují finance za to, co si kdo odřekne s tím, že to nemusí koupit a mít. Loni se takto během postní doby na Znojemsku získalo 94.969,- Kč a prostřednictvím Charity bylo darováno na operace nemocných dětí na Ukrajině.

Na obálce Zpravodaje máme člověka, který počítá. Jeden konkrétní příklad by mohl být třeba takto: 10x52x2x4x20 a znamená toto: deset let každý týden dvakrát v hospodě vypít čtyři piva za dvacet korun. Výsledek je 83.200,- Kč. Je to takový malý příklad toho, kolik peněz člověk může ušetřit a různě pak jinak a lépe použít, když v jeho životě nemá místo nic, co by musel pravidelně „užívat“. Každý si podobný příklad může sestavit pro sebe a pro své konkrétní každodenní „nutnosti“.

P. Jindřich

Na co se můžeme těšit

V pondělí **22. 4.** vás zveme na **Adorační den** do kostela v Jeníkově. V 11 hodin začneme vystavením Nejsvětější svátosti oltární. Do 16 hodin bude příležitost k soukromé modlitbě a v 16 hodin zakončíme mší svatou.

Pěší pouť do Jeníkova, na kterou jste velmi zváni začneme **ve středu 22. 5. 2013 v 19 hodin u chrámu sv. Víta v Praze.**

Ve čtvrtek 23. 5. bude v 7,15 sloužena mše svatá v kostele Panny Marie Vítězné (u Pražského Jezulátka) na Malé Straně. Po mši svaté hned vycházíme směr Nelahozeves, kde bude náš cíl pro tento první den (cca 30 km).

pátek 24. 5. odchod v 7,00, mše svatá v Hospozínku přibližně 11hod. Nocleh v obci Libochovice (cca 30 km).

sobota 25. 5. odchod v 7,00, mše svatá v Teplé za Třebenicemi mezi 11 - 12 hod. Nocleh v obci Kostomlaty (cca 30 km).

neděle 26. 5. odchod v 7,30; cca **13,00 mše svatá v Jeníkově.**

Je možné se kdekoliv přidat. Těm, co tuto pouť už šli, se moc líbila.

S sebou potřebujete spacák, karimatku a další podle vlastního uvážení. Zavazadla poveze doprovodné vozidlo. Ubytování je vždy pod střechem na vlastní karimatce ve svém spacáku. Bližší info může podat buď s.k. Táňa nebo o. Nik – richterjan@seznam.cz

V neděli **16. 6.** vyjíždí z Vranova cyklisti na již tradiční **cyklopout'** do Jeníkova. Do cíle cesty dorazí ve středu 19. 6., kde v kostele sv. Petra a Pavla zakončí pouť mší svatou. I k nim je možné se přidat.

Ve středu **19. 6.** proběhne na jeníkovské faře **setkání kněží** teplického vikariátu, které začne mší svatou v kostele v 9,30. Na mši svatou jste všichni zváni.

V neděli **30. 6. v 10,00** začne v jeníkovském kostele mše svatá k oslavě patronů nejen našeho kostela, ale i celé farnosti, **svatých Petra a Pavla.**

Jedeš na tábor? Jasně!!!

Srdečně zveme děti na tábor na Moravu. Termín konání je 6. 7. - 13. 7. 2013

Místo konání:

Vranov nad Dyjí, pro děti ve věku 12 - 15 let. Přihlášky přijímá Marteo Nováková
email: marteo.novakova@email.cz, tel: 775036462

cena tábora: 1000,- Kč

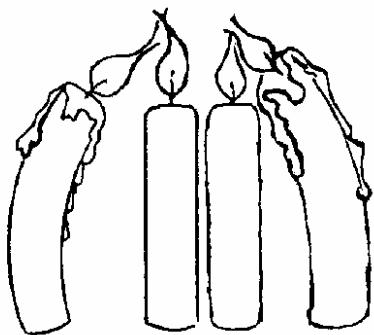
Olbramkostel pro děti ve věku: 5 - 11 let. Přihlášky přijímá s.k. Táňa Dohnalová
email: MarieAntonina@seznam.cz tel. 731402748

cena tábora: 1000,- Kč

Myslím si, že ti, co už nějaký tábor na Moravě prožili potvrdí, že to stojí za to. Svědčí o tom i to, že pro vzrůstající zájem se letos tábor koná na dvou farách. Tak vás prosím, hlase se zavčas. Jméno, adresu a věk.

Bylo:

V druhém adventním týdnu, na svátek sv. Lucie 13. 12. 2012 v 18 hod, se v kostele sv. Petra a Pavla v Jeníkově uskutečnil překrásný adventní koncert.

Na koncertě účinkoval duchcovský pěvecký sbor. P. Marek Dunda přivítal pěvecký sbor a posluchačstvo se slovy (zkráceno): „Můžeme jen žasnout nad tím, že se Bůh stal člověkem-dítětem a vykoupil nás“.

Na závěr, po skončení adventního koncertu, nám pod vedením s.k. Táni Dohnalové, děti zahrály adventní představení - živý betlém. Divadlo bylo o narození Pána Ježíše Krista. Děti byly velice šikovné - recitovaly a zpívaly. Taky jim moc slušely kostýmy.

Již v den zahájen Tříkrálové sbírky 2013 (tj. 2. ledna) jsme se vypravili z Vranova nad Dyjí do Jeníkova. Ještě ten den jsme začali v Lahošti. Počasí nám přálo, i když trošku mrzlo, ale zvládli jsme to. Ve čtvrtek 3. ledna jsme díky čtyřem kolemjdoucím chlapcům dokončili sbírku v obci Lahošť. Díky téměř podzimnímu počasí se chodilo veseleji. Ale na druhý den v pátek jsme v Hudcově do „niti promokli“. K tomu se později přidal silný vítr. I přesto nám někteří lidé otevřeli a ještě nám darovali cukroví. Moc za takovou štědrost a srdečnost děkujeme. V pátek 4. ledna jedna Tříkrálová skupinka navštívila Mateřskou školu v Lahošti. Dětem se Tři králové moc líbili. Během následujících dní Tři králové zavítali i do Jeníkova a Oldřichova. Letos se ve farnosti Jeníkov při tříkrálové sbírce vybralo celkem **15. 235,- Kč**. Dobrý Bůh ať požehná všem dárcům.

V sobotu přivezl autobus z Moravy další koledníky, kteří se vrhli do sousedního Duchcova a společnými silami vykoledovali **25. 398 Kč**. Bohu díky za to!

Sestra Marie Klára (slečna katechetka Petra) po uplynutí dvouletého noviciátu složila v sobotu 19. 1. 2013 své první časné sliby u sester klarisek v Brně.

6. 2. se uskutečnilo celostátní kolo soutěže Bible a my. Z jeníkovska přijeli na Velehrad 3 soutěžící - žáci ZŠ Jaroslava Pešaty v Duchcově, která se do soutěže přihlásila. Protože vzdálenost mezi Velehradem, kde celostátní kolo proběhlo a Duchcovem je poněkud větší, mohli soutěžící mimo jiné prožít i krásný výlet. A skutečně to všechno stálo za to.

I ve farnosti Zabušany a k ní patřícím vesnicím se uskutečnila „Tříkrálová sbírka“, kterou pořádá Česká charita. Při letošní sbírce jsme díky vaší štědrosti vybrali částku 5204,- Kč. Všem vám, kdo jste přispěli, moc děkujeme a vyprošujeme vám hojnost Božího požehnání.

Dědova mísa

Snad mnozí známe ještě ze školních čítanek báseň Jana Nerudy *Dědova mísa*. Z nedostatku místa si osvěžme paměť jen jejím shrnutím. U kamen si ruce ohřívá „dědek“ a jeho syn vyřezává ze dřeva (jaksi mimochodem ukradeného v panském lese) korýtka. Tato práce upoutá pozornost vnoučka, který obdivuje řemeslnou zdatnost svého otce a ptá se po účelu korýtka. „Dědovi se už třese ruka a rozbil všechno nádobí,“ vysvětluje otec. Vnouček se té dovednosti chce naučit také, aby stejnou službu prokázal jemu, až otec zestárne v „dědka.“ Bezelstná logika vnoučete dojme k pláči děda a pokoří pýchu otce, který dědovi líbá třesoucí se ruce. K dovršení dramatu básně vnouče nechápe, proč jeho otec ustal od práce. Kritický duch asi namítne, proč otec nevyužije dobré vůle dítěte, aby ho naučil užitečné dovednosti, z čeho tedy bude děd jíst, pokud opravdu všechno nádobí roztráskal, a případně: co je vůbec hanebného na dřevěné míse? Ovšem symbolickým označením mísy je slovo koryto, které odkazuje na nádobu pro zvěř a na poselství básně: Mějme v úctě své rodiče i v jejich stáří – prokazujeme tím službu sami sobě.

První mezi vztahy

Základní vztah mezi rodiči a potomky chrání první přikázání z druhé desky Desatera, která ošetřuje mezilidské vztahy. Z celkového pořadí čtvrté přikázání v Písmu zní: „*Cti svého otce i svou matku, abys dlouho žil (a dobře se ti vedlo) na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.*“ (Gen 20,12; Dt 5,16) Mezi všemi ostatními přikázáními se toto vymyká příslibem odměny za jeho dodržování. Odměna by navíc měla být pozorovatelná už v pozemském životě, což může vzbuzovat určité pochybnosti ohledně doslovného chápání příslušného verše. Nebyl snad zaznamenán žádný případ, kdy potomek ctil své rodiče, ale nedočkal se úcty od vlastních dětí? Navíc, respektuje-li Hospodin svobodnou vůli každého člověka, nenastal by spor ve chvíli, kdy by chtěl plnit příslib daný ve čtvrtém přikázání? Vždyť štěstí člověka na zemi vyplývá i z toho, že jej uznávají jeho blízcí. Jak by Hospodin pohnul vůli druhých lidí ve prospěch toho, kdo ctí své rodiče? Tento způsob myšlení vlastní západnímu světu (a vzdálený kulturnímu prostředí autorů Písma svatého) odvádí od podstaty přikázání podobně, jako námitky proti odmítnutí výroby

korýtka v Dědově míse. Obecná lidská zkušenost přináší poznatek, že vztah s rodiči je natolik významným základem pro život každého člověka, že ovlivňuje i úspěšnost ve vlastním rodinném životě i celkovém štěstí. Zranění utržená i způsobená ve vztahu k rodičům se přenášejí i do dalších vztahů, které člověk navazuje. Vtipná zkratka pak říká, že domov důchodců je pomstou za jesle.

Moudrost Sírachovcova

Kdybychom se však podívali na úvahy o čtvrtém přikázání v knize Sírachovec, našli bychom ještě podrobnější vykreslení důsledků úcty k rodičům. Kniha Sírachovec je jedna z nejmladších knih Starého zákona, zabývá se mudroslovím a patří mezi knihy tzv. „deuterokanonické“. Na rozdíl od „protokanonických“ knih ji tedy některé církve mimo katolickou nezařazují do kánonu Bohem inspirovaných knih. Její moudrost však rozhodně stojí za pozornost:

Slyšte mne, děti, svého otce, a jednejte tak, abyste došly spásy. Hospodin určil, aby si děti vážily otce, a zajistil matčino právo nad syny. Kdo ctí otce, dočká se odpuštění svých hříchů, a kdo si váží matky, jako by sbíral poklady. Kdo ctí otce, dožije se radosti na dětech a v den, kdy se modlí, bude vyslyšen. Kdo si váží otce, bude žít do vysokého věku. Kdo

poslouchá Hospodina, připraví odpočinek své matce, bude sloužit svým rodičům jako svým pánům. Cti svého otce skutkem i slovem, aby na tebe přišlo jeho požehnání. Otcovo požehnání upevňuje domy dětí, matčino prokletí je vyvrací ze základů. Nezáskávej si vážnost na úkor cti svého otce, neboť zneuctění otce ti vážnost nepřinese. Člověk získává vážnost, když je ctěn jeho otec; je-li matka v nevážnosti, je to potupa dětí. Synu, ujmi se svého otce v jeho stáří, nezarmucuj ho, dokud je živ. Pozbývá-li rozumu, ber na něho ohled a nepohrdej jím, když ty jsi v plné síle. Milosrdenství k otci ti nebude zapomenuto, budeš mít záštitu proti hříchům. Bude ti to připočteno k dobru v den tvého soužení; tvé hříchy se rozplynou jako jinovatka pod slunečním svitem. Kdo opouští otce, jako by se rouhal Bohu, kdo hněvá svou matku, bude proklet od Hospodina. (Sir 3,1-16)

Sírachovcův úryvek jsme z nedostatku místa neuvedli v rozdělení na verše, ale pozorný čtenář rozpozná básnické prvky. Verše se dají tematicky rozdělit po dvou, které jsou vůči sobě paralelní. Častý je hendiadys (jedna skutečnost vyjádřená skrze dva doplňující se prvky) „Otec toto...“ – „Matka ono..“ Přítomny jsou různé metafory a přirovnání, ovšem text se samozřejmě nerýmuje a nedodržuje rytmus. Obsahem úryvek nabádá k úctě k rodičům, která je motivovaná poslušností Bohu, který tuto úctu nařizuje, dále zásluhami pro svůj duchovní i tělesný život, milosrdenstvím, ale i hrozbou opaku v případě, že by člověk jednal v rozporu se čtvrtým přikázáním. Sírachovec nemluví o poslušnosti vůči rodičům, protože ta se týká nedospělého věku, ve kterém jsou děti závislé na rodičích. Tato závislost ve starověku končí vytvořením nové rodiny, jak to vyjadřuje Genesis a jak to cituje i Ježíš, když hovoří o manželství: „Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.“ (Gen 2,24)

Ježíš o čtvrtém přikázání

Co ostatně říká Pán Ježíš ke čtvrtému přikázání? Jako ten, kdo nepřišel Zákon zrušit, ale naplnit, jistě má co říci ke každému přikázání Desatera. Takový výrok můžeme nalézt v Markově evangeliu, když Pán kritizuje farizejský formalismus:

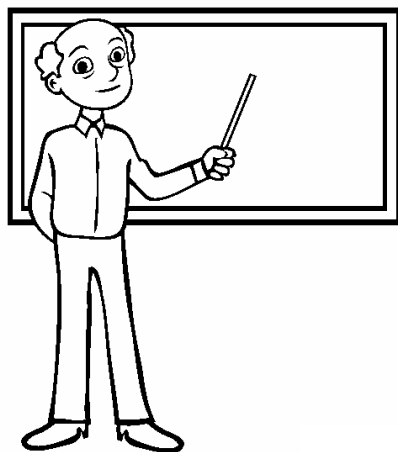
Ježíš řekl: „Jak dovedně rušíte Boží přikázání, abyste zachovali svou tradici! Vždyť Mojžíš řekl: 'Cti svého otce i svou matku' a 'kdo zlořečí otci nebo matce, ať je potrestán smrtí'. Vy však učíte: Řekne-li někdo otci nebo matce: 'To, čím jsem ti zavázán pomoci, je korbán (to jest dar Bohu)', již podle vás nemusí pro otce nebo matku nic udělat; tak rušíte Boží slovo svou tradicí, kterou pěstujete. A takových podobných věcí činíte mnoho.“ (Mk 7,9-13)

Úctu k rodičům už Ježíš k dokonalejšímu stupni nepřivádí, ale varuje před vyprázdněností formy. Sám Pán se jako pravý Bůh a pravý člověk obrací k Bohu zvláště osobním oslovením „abba“ – „otče“, či „tatínku“, které i nám zanechává v modlitbě Otčenáš. Pod křížem pak Církev svěruje své matce Marii, jejíž mateřská přímluva nám vyprošuje veliké milosti.

Krise autority

Jeví se, že neúcta k rodičům je problém, který provází lidstvo od nepaměti. Jaká je situace dnes? Jakým způsobem se hřeší proti úctě k rodičům? Na prvním místě je třeba říct, že čtvrté přikázání nabádá i k uznání autority v lidském společenství obecně. Ačkoli dů-

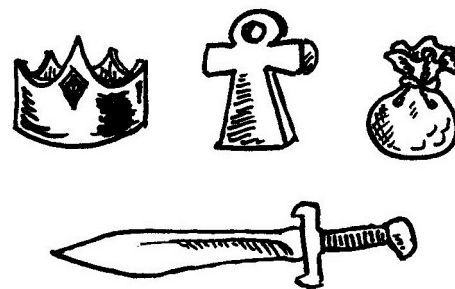
stojností jsou si lidé na celém světě rovni, v různých společenských rolích jsou si nadřazeni a podřízeni, a zacházejí tak s různou mírou autority. Roli otce čtvrtého přikázání tak můžeme přeneseně chápat jako nadřazenou roli kupříkladu učitele nad žáky, kdy učitel/ka plní do určité míry roli otce/matky vůči žákům – tím, že je učí a vychovává. Dříve přirozeně učili a vychovávali své děti výhradně jejich rodiče – dnes kvůli mnohým výhodám přidělujeme velkou část učení a výchovy sboru učitelů. Podotkneme, že současný model nezbavuje rodiče práva a povinnosti na výuku a výchovu svých dětí. Aby se z našeho

způsobu výchovy nestal jakýsi velkovýrobní komplex, ve kterém se sice vyrobí více zboží, ale každý dělník zná jen vlastní část procesu! Procházíme ovšem krizí autority obecně – ať už hovoříme o rodičích, učitelích, kněžích, politicích, lékařích, zaměstnavatelích atd. V nedávné době si veškerou autoritu osoboval komunistický stát, který se rozhodl řídit vše a vyžadoval naprostou poslušnost. Osvobození od tohoto autoritářského režimu směřujeme k opačnému extrému – neuznávání jakékoli autority. Zvláště vnímáme-li vysokou míru korupce, již jsou tyto autority často zatíženy.

Král, kněz a obchodník

V aktuálně slavné fantasy G. R. R. Martina *Píseň ledu a ohně* uvádí intrikánský poradce svému vladaři následující příklad: *Jsou čtyři osoby: král, kněz, obchodník a žoldák. Král poručí žoldákovi, aby zabil kněze a obchodníka, protože je král. Kněz poručí žoldákovi, aby zabil krále a obchodníka, protože si to přejí bohové. A obchodník řekne, že zaplatí žoldákovi, jestliže zabije krále a kněze. Co udělá žoldák?* Hrdinové příběhu se s rébusem vyrovnávají po svém.

Přítomná prostitutka má jasno – peníze jsou nejvyšší motivace, tedy zvítězí obchodník. Vladař pragmaticky soudí, že záleží na žoldákovi. Intrikán hodnotí, že moc spočívá ve slovech, která vzbuzují víru. Tato modelová situace jistě provokuje k řadě úvah, ale my si můžeme všimnout, že jde o střet autorit, který vyplývá z toho, že král, kněz i obchodník prosazují vlastně totéž – svůj vlastní zájem, jímž je autorita nad žoldákem a moc nad životem konkurentů. Modelový příklad je ovšem vykořeněn od autority Boha – a to i v případě kněze. Z toho vyplývá zaměnitelnost krále, kněze, obchodníka a vlastně i žoldáka, protože výsledek bude vždy stejný, pokud žoldák nenalehne na meč. Tento příklad ze světa fantasy se zdá být působivým odkazem na dnešní reálný svět, kde bez autority Boha nedává smysl ani jakákoli světská autorita.

Ostrov ústavů

Hříchy moderní společnosti proti čtvrtému přikázání opravdu vykazují známky takového cynismu. Různé obchodní společnosti se zaměřují na staré lidi, lákají je na zájezdy, kde je tvrdým psychologickým nátlakem nutí nakupovat předražené zboží, které nepotřebují. Podvodníci a násilníci se snaží vloupat do domovů starých a osamělých lidí a okrádat je o úspory. Podle Lidových novin je až pětina českých důchodců týraná, často vlastními dětmi (LN 15.6.2012). Hlavním problémem je ale samotná skutečnost, že mladí lidé nechávají své staré rodiče osamocené. Dříve žila celá rodina pod jednou

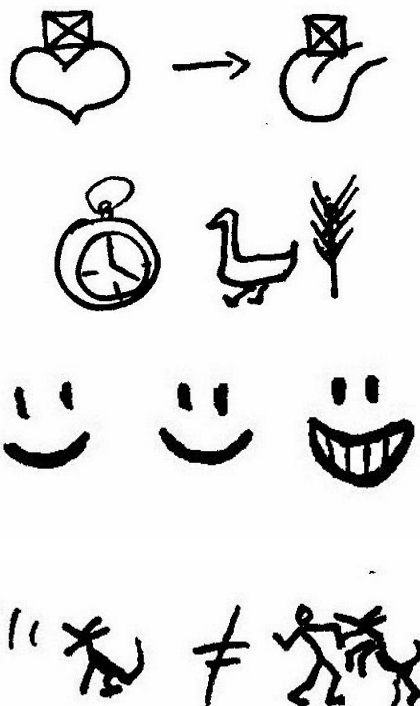
střechou. Vnoučata mohla být potěchou prarodičů a oni zase poučením platní vnoučatům. Česká republika je výjimečná vysokou mírou ústavní péče – s nadsázkou každé odvětví má svůj ústav: ústav pro sirotky (sirotčinec), ústav pro vzdělávání (škola), ústav pro nemocné (nemocnice), ústav pro mentálně a fyzicky postižené (blázinec), ústav pro pracující (továrna), ústav pro odpočinek (rekreační centrum), ústav pro seniory (domov důchodců) atd. Ústavy se specializují na jednu problematiku, ale v podstatě lidi izolují. Děti vyrůstající v takovém prostředí lidských ostrovů – bez otce, bez matky, bez prarodičů – patrně nepochopí, proč v Dědově míse žijí tři generace pod jednou střechou. Bude jim pak vlastní i poselství Dědovy mísy?

Připravil jáhen Daniel Blažke

Soutěž – malovaná přísloví

Vážení čtenáři, vánoční kvíz v minulém Zpravodaji asi nebyl vůbec jednoduchý. Bylo třeba nejprve vyluštit tři otázky a pak na ně správně odpovědět: 1. Kde žila Panna Maria se svatým Josefem? – Nazaret. 2. Jak se jmenoval anděl, který Marii zvěstoval narození Ježíše? – Gabriel, 3. Kde se Ježíš narodil? – Betlém. Na adrese otce Pavla se objevily jen dvě odpovědi a z toho jen jediná správná – přišla z emailové adresy paní nebo slečny Vilmy, které gratulujeme.

Pro přemýšlivé hlavičky je nachystána další porce inteligentní potrawy. Jedná se o přísloví zapsaná obrázkovým písmem – zkuste je přečíst a poslat jejich písemný zápis tentokrát na email jáhna Daniela z Přímětic, který je také autorem kreseb (daniel.blazke@gmail.com).

Jak jsem jel z Jeníkova

Nedávno jsem jel vlakem z Jeníkova. V Ústí nad Labem jsem si sedl do osobáku na Prahu (i když jinak jezdím rychlíkem), jenže pak jsem si uvědomil, že tam možná dojedu později, než potřebuji.

Už jsem měl totiž zařízenou místenku na autobus na určitý čas. Tak jsem začal procházet vlakem a hledat někoho, kdo má internet v mobilu, abych se mohl přerezervovat na později. Musím říci, že mě to celkem bavilo, i když jsem nemohl dlouho někoho najít. Jednou už se to skoro podařilo, ale než se to dokončilo, pán potřeboval vystoupit. Nakonec jsem přece jen někoho našel. Jenže jsem to dělal poprvé a bylo to na mě moc malé. Snažil jsem se to rychle dokončit, abych dotyčného nezdržoval, a navíc jsem z toho byl nervózní. Po skončení jsem ani nevěděl, jestli se mi to podařilo nebo ne. V Praze mě čekalo překvapení. Myslel jsem si, že jedeme do Holešovic, a my jsme jeli na Masarykovo nádraží. Tak jsem honem spěchal na Florenc, abych zjistil, jak jsem se přerezervoval. Tam jsem zjistil, že nijak, ale naštěstí jsem ještě stihl ten původní autobus, který mi odjížděl za dvě minuty. Bohu díky.

Byla to pro mě zajímavá zkušenost. Procházet vlak, sledovat lidi a tipovat, kdo by tak mohl mít v mobilu internet a zároveň nebude vystupovat na další zastávce, abych to stihl. Příště jedu zase osobákem.

o. Nik

"Anestezii!" přikazuje lékař.

"Zahraniční, anebo naši?" ptá se anesteziolog.

"Zahraniční."

"Ta už došla..."

"Tak tu naši."

Anesteziolog odloží přístroje, chytí pacienta za ruku a začne zpívat: "Spi, děťátko, spi. Zavři očka svý..."

Kostel svatého Šimona a Judy v Zabuřanech

Existenci kostela v Zabuřanech dokládá údaj o zdejší plebánii z roku 1384. Vzhled a stavební vývoj původního kostela není znám. V letech 1723–28 ho nahradila barokní novostavba. Ta dominovala obci až do počátku 20. století. Od roku 1906 byla celá obec postupně demolována, aby uvolnila prostor pro povrchový uhelný důl Hermann. Nové Zabuřany byly na náklad těžařů postaveny o několik set metrů severněji, pod valy někdejšího hradiště. Jako poslední objekt z původní obce byl roku 1910 demolován i barokní kostel.

Obec si však prosadila stavbu repliky kostela v nové poloze. Při jejím budování byly zřejmě využity i architektonické a sochařské články původní budovy, přesunula se sem i část vnitřního zařízení.

Po roce 1945 kostel postupně chátrá, dnes se zde neslouží ani pravidelné bohoslužby, ty v kostele bývají slouženy pouze 2x do roka a to začátkem srpna a potom poutní mše svatá na svátek patronů kostela – sv. Šimona a Judy.

V srpnu se již stalo tradicí, že v kostele bývá také varhanní koncert.

DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

s biskupem Janem Baxantem proběhne 22. – 23. března 2013 v Litoměřicích. Mottem setkání je Benediktem XVI. zvolený úryvek z Písma: „Jděte, získejte za učedníky všechny národy.“ (Mt 28,19)

Program: Pátek 22.3, DDKT Komenského 4: od 16.00 hodin příjezd, 18.00 hodin mše sv., večeře, večerní program, 21.30 hodin adorace (cena noclehu – postel, vlastní spacák – 115 Kč). Sobota, kino Máj: od 9.00 hodin hraje skupina VíBůh, 9.30 hodin začátek programu, hlavní host Mons. Jan Baxant: Nová evangelizace, 13.00 hodin oběd, 14.30 hodin dramatizace křížové cesty v kostele Všech svatých, 15.30 hodin pontifikální mše sv.

I tak to někdy může být

Dcera přivede domů svého snoubence a představuje ho rodičům. Když je mladík o samotě se svým budoucím tchánem, ten se ho zeptá:

„Čímpak se živíš, chlapče?“

„Studuji náboženství.“

„A jak chceš vydělat peníze na pořádné bydlení?“

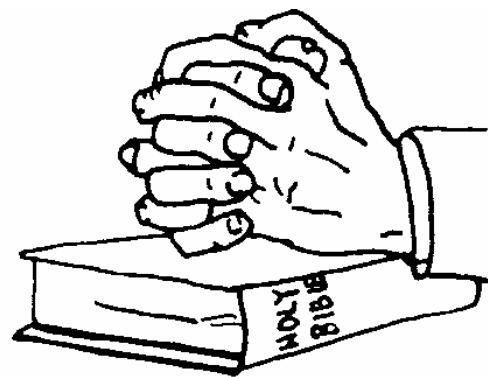
„Soustředím se na svá studia a Bůh se postará.“

„A za co koupíš mé dceři pořádný snubní prsten?“

„Soustředím se na svá studia a Bůh se postará.“

A takhle to jde pořád dokola – mladík pořád omílá, že se Bůh postará a zaopatří je. Když to tatínek vzdá a mladík se odporoučí, maminka přijde do místnosti a ptá se manžela, jak to šlo.

Ten jí říká: „No, ten chlapec nemá žádnou pořádnou práci ani žádné plány do budoucna, jak nějakou sehnat. Ale dobrá zpráva je, že si myslí, že jsem Bůh!“

Benedikt XVI. nás bude dále provázet

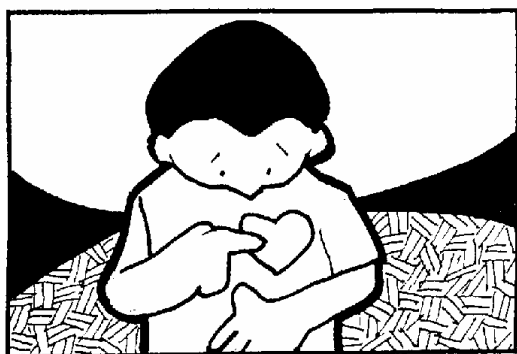
Od 11. února, kdy papež Benedikt XVI. ohlásil své odstoupení z úřadu, jsem se opět často s mnohými lidmi dostal v hovoru na téma jeho osoby. Mnozí lidé, kteří stojí mimo Církev, mi mluvili o tom, že je jim nesympatický, a srovnávali jej s Janem Pavlem II., kterého naopak považovali za sympatického. Ve vztazích s druhými lidmi všichni tolerantně říkáme „každý jsme jiný“. Nejde o to to jen říct, ale také uznat a respektovat jinakost druhého.

Josef Ratzinger byl a je od přirozenosti vzdělavcem s velice širokým rozhledem a mužem hluboce oddaným Ježíši Kristu a jeho Církvi. Byl úzkým spolupracovníkem papeže Jana Pavla II. Trávili spolu mnoho hodin v soukromých rozhovorech. K jeho přirozenosti patřilo vždy své hřivny darovat Církvi ve skrytosti. Od svého zvolení papežem musel své vnitřní bohatství sdělovat Církvi už ne ve skrytosti, ale všem na očích. Papežem se stal ve svých 78 letech a tento přechod ze skrytu na oči všech zvládl. Zkusme se na chvíli jen tak prostě lidsky vžít do jeho role – co kdyby se něco podobného stalo v 78 letech nám? Přemýšlejme, na jaké duchovní úrovni se v těchto letech obvykle většina lidí nachází? Kolika lidem v tomto věku je vlastní vnitřní svěžest podobně jako Benediktu XVI.? Kdo z nás by se dokázal vypořádat ve věku 78 let také s psychickou zátěží, která je s touto službou spojena? Pro mě osobně je osmileté svědectví papeže Benedikta svědectvím o tom, k jakým vrcholům může Bůh člověka pozvednout, když se mu člověk naplno odevzdá, a také svědectvím o tom, že Ježíš Kristus skutečně vede a chrání svou Církev. Vždyť Petrovi a jeho nástupcům slíbil „*Na tobě zbuduji svou církev a brány pekla ji nepřemohou!*“ (Mt 16,18) a po svém vzkříšení říká Petrovi: „*Petře, já jsem za tebe prosil, aby tvá víra nezanimkla a ty, až se obrátíš, budeš oporou svým bratrům.*“ (Lk 22,32)

Možná dále mnohé překvapí hlasy nevěřících vzdělavců na jeho adresu. Jeden chválí jeho schopnost vést dialog na vysoké úrovni. Jiný o jeho odstoupení hovoří jako o nejrevolučnějším gestu, které vyvolává obdiv a úžas – papež přiznal svoji slabost, ale vyšel z toho jako gigant. Ještě jiný upozorňuje, že pro budoucnost lidstva je životně důležité přijímat učení velkého duchovního vůdce, kterým je Benedikt XVI.

A co nám říká odstupující papež Benedikt? „*Neopouštím kříž, nýbrž zůstávám s ukřižovaným Pánem novým způsobem. Nebudu již nositelem úřední moci Církve, ale zůstanu ve službě modlitby.*“ Jedná se tedy neustále ve věrnosti Kristu a Církvi o návrat do skrytosti podle vzoru sv. Benedikta.

P. Jindřich.

*Jako vaši kněží Vám přejeme radost z toho,
že po odložení starého, špatného a hříšného
v nás má prostor vstát k životu nové, dobré a krásné...*

*P. Jan Richter, P. Marek Dunda,
P. Milan Plíšek, P. Vladimír C. Hron,
a jáhen František Řezníček*

Krátce a vtipně

Hádají se:"

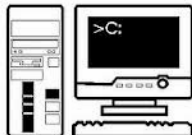
Wikipedia: „Já vím všechno!“

Google: „Já najdu všechno!“

Facebook: „Já znám všechny!“

Internet: „Beze mě jste všichni namydlení!“

Elektrina: „A tak se uklidníme, jo?!“

„Pepíčku, copak to děláš?“

„Papám vteřinové lepidýlko“

„Cože?!“

„Mmm mmm mmm mmm ...“

Děti jsou na přírodovědné procházce. Pan učitel na kraji lesa spatří ohryzaný strom a říká: „Děti, kdo myslíte, že to udělal?“

Anička: „Já nechci žalovat, pane učiteli, ale určitě to byl někdo z béčka!“

Při dějepisu: „Znáte děti jméno nějakého Slovana?“

„Ano, prosím,“ odpovídá Pepíček, „Slovan Liberec, Slovan Bratislava...“

„Pane Bože, dnes jsme psali písemku ze zemáku. Dej, ať je Madrid hlavním městem Estonska!“

Do knihkupectví přijde žena v černém, v ruce kapesní atlas hub. Přiběhne k ní prodavač a říká: „Upřímnou soustrast, paní. Autoři tu chybu již opravili!“

Zastaví policista řidiče a říká: „Budete foukat.“

Řidič odpoví: „Rád, kde vás to bolí?“

Franta: „Pane šéf, potřeboval bych přidat.“

Šéf na to: „Přidej Františku, přidej!“

Co má peněženka společného s cibulí?

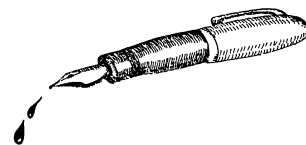
Když ji otevřete, pláčete.

"Tatínku, náš jezeček umřel kvůli stáří?"

"Ano, synku, kdyby byl mladší, tak by té Tatrovce utekl..."

"Pane doktore, předepíšete mi léky na moji kleptomanií?"

"Ano, ale nejdříve mi musíte vrátit moje pero."

Velikonoční farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email: richterjan@seznam.cz) **společností FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24

Zpravodaj vyšel v březnu 2013 v nákladu 1000 výtisků. Příští vydání zpravodaje (již šedesáté šesté) je plánováno jako prázdninové a vyjde, dá-li Bůh, v červnu 2013. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově + Zabušaněch). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplatí!** Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravu střechy kostela je 184058097/0300

Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)** Neprodejné